

«Вихвалять, і славити, й кричати...»

Симоненко Василь Андрійович

* * *

Вихвалять, і славити, й кричати,
Роздувати фіміамів дим —
Геніїв між нами небагато,
То чому б не поклоняться їм!

Але я зібрав би всіх титанів
І сказав би, знявши капелюх:
Я не буду вам співать пеанів
І хвальбою лоскотати слух.

Ви усі розумні та відверті,
Тож скажіть по щирості мені:
Хто й за що вам дарував безсмертя,
Хто й за що продовжив ваші дні?

Говоріть, кричіть, щоб всі узнали,
Втямили нарешті до пуття:
Смертні вам безсмертя дарували,
Смертні вам продовжили життя!

Щоб надійно крила соколині
Вас у небо вічності несли,
Мудрості своєї по краплині
Смертні вам, як бджоли, віддали.

Вас, як прапор, підніма людина
В боротьбі за правду проти тьми.
Геніі! Безсмертні! На коліна
Станьте перед смертними людьми!

Джерело: Бібліотека школяра. Поезія. - К.: Наукова думка, 1998.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/vykhvaliat_i_slavyty_y_krychaty